

LÄRJUNGENS VÄG

DEL SEX

WM 321–374

6.1 Nutiden och framtiden: inledning

¹Ett av de slag av (astral =) emotional energi som inte berördes (LA: i del Fem) utstrålar från ”solens hjärta” (LA: solen i essentialvärlden, värld 46). Det är emellertid inte så mycket man kan säga om denna energi, då människans hjärna inte kan förstå den och människans (hjärta =) hjärtcentrum inte kan tillgodogöra sig den, förrän det öppnats och fungerar. Denna ström av levande energi kan likväl förnimmas på ett allmänt sätt, om än inte tillgodogöras i sin rena essens. Den kallas ”guds kärlek”. Den är faktiskt den utflödande, magnetiskt tilldragande kraft som leder varje pilgrim hem till fadershuset (LA: enhets- och evolutionsfrämjande essential energi, L1 9.32.5, F 7.12.1). Det är den kraft som är aktiv i mänsklighetens hjärtcentrum och kommer till uttryck hos avatarerna, världslärarna, i mystikerns längtan efter enhet, i rörelser som vill mänsklighetens välfärd och höjande genom undervisning, och i modersinstinkten. Den är väsentligen en gruppmedvetenhet, som först i Vattumannens tidsålder kommer att rätt förstås och brukas. LA: Det är alltså en essential energi, 46-energi, och inte emotional (”astral”), som AAB felaktigt uppger.

²Vi behöver inte befatta oss med sådant som ligger långt inne i mänsklighetens framtid. Omedelbara problem pockar på vår uppmärksamhet, problem som är personliga eller allmänmänskliga och som alla handlar om kontrollen av emotionalhöljet. I rådande kaos erbjuds oss ett särskilt tillfälle att framvisa (egots eller själens =) kausalväsendets potential, dess förmåga av kontroll i sin lilla påverkanskrets. Däri ligger för alla aspiranter i denna tid (LA: och givetvis även nu, närmare åttio år sedan detta skrevs) den särskilda ansträngning de har att göra. Härnäst ges också vissa förslag, som läsarna kan finna värda att följa.

³Varje aspirant är en brännpunkt av energi och bör vara en medveten sådan, där han står. Mitt i förvirringen och oron bör han göra sin närvaro gällande. Lagen för verkan och återverkan arbetar här, och De Stora (som förutser behovet av just sådana punkter för inre kontakt, när det råder oro i världen, som nu) samlar på vissa platser dem som är aspiranter på tjänandet. De fungerar som motvikt och hjälper den allmänna planen och lär sig samtidigt välbehövliga läxor.

⁴Alla aspiranter skall anstränga sig att inte bjuda trycket motstånd eller söka bekämpa det. (LA: Högradig urskillning fordras hos aspiranterna för att förstå och inte missförstå vad som är ”rätt motstånd” och ”rätt icke-motstånd”. MV 9.91.5, 9.169.2; L1 8.16.9, F 9.5.8) Med ett dylikt förfarande samlas uppmärksamheten på icke-jaget och förvärras kaos. (LA: Det som här menas med ”icke-jaget” är inkarnationshöljens mer eller mindre mekaniska medvetenhetsfunktioner, ”robotarna”. Jaget är den riktade uppmärksamheten. Vem riktar denna uppmärksamhet? Svar: Monaden. KOV 1.15.3 När alltså uppmärksamhet av denna kvalitetsgrad är aktiv, anger den jagets, monadmedvetenhetens närvaro, medan uppmärksamhet av de två lägre kvalitetsgraderna – av föremålet dragen uppmärksamhet respektive flackande eller ostadig uppmärksamhet – anger jagets, monadmedvetenhetens frånvaro. KOV 1.15.4) Aspiranterna skall i stället rikta ansträngningen på att få kontakt med (det högre jaget =) Augoeides och hålla den stadig, och de skall befinna sig i en sådan rak inrättning att (själens =) Augoeides’ kraft och makt kan strömma in i och genom (den lägre trefaldiga naturen =) inkarnationshöljerna (47:4–49:7). Denna genomströmning åstadkommer en stadig utstrålning, som påverkar omgivningen i exakt samma mån som den inre kontakten vidgas, och står i ett omedelbart förhållande till klarheten av den kanal som förenar fysiska hjärnan med kausalhöljet. (LA: Denna kanal, denna direkta förbindelse mellan fysiska hjärnan och kausalhöljet, finns från början, behöver inte byggas och är alltså inte detsamma som antahkarana.) Aspiranterna bör också sträva efter den självglömska som får dem att uppgå i det som är bäst för dem de kommer i kontakt med. Denna självglömska avser (det lägre jaget =) förstajaget. Självverinring och självglömska skall övas samtidigt. F 10.6.8

⁵Den människa, som har för avsikt att vara en förmedlande länk mellan den oroliga mänskligheten och planethierarkin, som arbetar för konstruktiva ändamål och för ordning, måste likaså bruka

sunt förnuft, denna nödvändiga faktor, i allt hon gör. L1 4.1.3, 4.6.1, 4.6.14, 4.16.1, 4.23.19; MV 1.12.6, 1.38.16, 5.48.5, 6.8, 6.15.5, 6.34.5, 8.10.5, 9.1.4, 9.153.4, 9.159.1, 9.198.7, 10.4.4, 16.14.5 Detta innebär att alltid och med urskillning lyda lagen för hushållandet med kraft och att vägledas av en riktig uppfattning om värden. Där dessa förmågor finns, hushållar människan med sin tid och kraft, utmönstrar hon överdrivet nit och kan De Stora lita på aspiranten såsom en klok medhjälpare. MV 9.70.4, 9.192.26; L1 4.11.54; L5 21.19.1

⁶All esoterisk träning har till ändamål att utveckla aspiranten så, att han verkligen kan vara en brännpunkt för (andlig energi =) andrajagsenergi (45:4–47:3). Enligt lagen är denna träning cyklisk och har liksom allt i naturen sin ebb och flod. Tider av verksamhet avlöser tider av vila, och tider av uppfattad kontakt växlar med tider av skenbar tystnad. Denna växling beror på verkan av periodicitetens lag. Om den studerande utvecklas såsom önskat, följer på varje passivitetsperiod en period av större aktivitet och starkare prestation. Rytmen, ebb och flod och livets pulserande är alltid och i (universum =) solsystemen en lag, och om man skall lära sig att svara på vibrationer från högre världar, måste man betänka denna periodicitet. L1 9.4.3 Det är samma lag som verkar, antingen det handlar om ett solsystem, en planet eller en människa, ty de är alla centra eller brännpunkter för energi inom ett ännu större väsen. Om ett sådant arbete som ni utför skall lyckas – och detta beror till stor del på framgång i arbetet med att utveckla förmågan att uppfatta vissa (strömmar på mentala nivåer =) kausalideer som utgår från (det högre jaget =) Augoeides, den egna (egogruppen =) kausalgruppen eller läraren i planethierarkin – måste vissa förutsättningar och faktorer föreligga. Om de inte gör det, uppfattas inte ideerna ifråga. Om det är nödvändigt för aspiranten att ägna sig åt världsliga angelägenheter – och sådana skeden kommer i varje inkarnation – då skall uppmärksamheten riktas på dessa och kontakten med det högre för tillfället utebli. Dylik uppmärksamhet på göromål i fysiska världen behöver icke innebära tidsförlust, ty den kan ingå i planen för denna tid liksom varje annat slags tjänande. Målet är fullt självuttryck och självmedvetenhet i varje värld, och varje värld med dess olika medvetenhetstillstånd är en del av det potentiellt gudomliga livet. Vad som alltså saknas hos majoriteten aspiranter är en syntetisk medvetenhet (LA: åtminstone i 47:5, den mentala medvetenhet som kan behärska även det högre emotionala) och förmågan att behålla och registrera kontinuiteten (LA: viktigast här är medvetenhetens kontinuitet i minsta skalan, alltså från den ena stunden till den andra i vardagen; medvetenhetens kontinuitet från dag till natt till dag igen kommer sedan, och sist kommer kontinuiteten från inkarnation till inkarnation, en kontinuitet som är möjlig först för kausaljaget). LA: Om periodicitet se KOV 1.38.2, 2.12.4,5; DVS 2.20.8, 2.48.2, 2.55.8; MV 1.35.6; L1 5.8.12; L2 4.11.1, 4.13.2; L3 13.1.1; 13.1.12; 17.9

⁷Om det råder emotionellt eller mentalt kaos, (böjs strömmarna av =) när kausalideerna inte fram till hjärnan och registrerar inte hjärnan (det som ses och höres i det inre =) de intryck som kausalhöljet likafullt mottar. Vid utmattning och när organismen behöver vila, registreras heller inte intrycken. Det är eterhöljets centra, som vitaliseras och aktiveras i detta arbete med att få kontakt med och sedan överföra energi. Om vitaliteten är låg och pranaflödena inte upptas, sänks således hela kontaktförmågan och registrerar inte centren vibrationerna. När däremot stimulansen är ändamålsenlig och de nämnda störningarna stillats, kan ideerna på nytt nå fram och därmed en ny cykel av mottaglighet inledas.

⁸Närmast behandlas vissa huvudsakliga tankeriktningar, som framträder för närvarande men är rotade i det förflutna och når in i framtiden.

6.2 Religionernas förvandling

¹Människornas tankar har alltid varit religiösa. Det har aldrig funnits en tid, när människornas tankar om Gud, om det oändliga och om det Liv som åstadkommit allt inte varit närvarande. Också de okunnigaste av (de vilda raserna =) barbarfolken har erkänt en Makt och sökt bestämma sitt förhållande till denna Makt i termer av fruktan, offer och blickande. Från en första början i naturdyrkan, den primitiva människans fetisch- och avgudadyrkan, har vi uppfört en sanningens byggnad, som även om den är ofullkomlig och otillräcklig, verkligen lägger grunden till det framtida sanningstempel, i vilket Herrens ljus skall skådas och vilket skall visa sig tillräckligt såsom ett uttryck för verkligheten.

²LA: Här talar den före detta kristna missionären A.A.B. mer än D.K. Om de befintliga religionerna, tillsammans eller var för sig, innehöll så mycken sanning att människorna kunde utvinna kunskap om verkligheten ur dem, så skulle det innebära att vi inte hade behövt esoteriken och att planethierarkins hemliga kunskapsskolor och deras verksamhet under tiotusentals år hade varit alldeles onödiga.

³Ur tidens mörker har de stora religionerna framträtt. Ehuru olika i sina teologier och gudstjänstformer, organisation, rit och sätt att tillämpa sanningen, är de förenade i tre grundläggande ting: 1) i sin lära om Gud och människan; 2) i sin symbolism; 3) i vissa fundamentala läror. När människor inser detta och lyckas renodla den inre betydelsefulla struktur av sanning som är densamma hos alla folk, kommer den universella religionen och den Enda Kyrkan att framträda. Teologerna kommer att försvinna i kunskapen om Gud, läror och dogmer kommer inte längre att anses nödvändiga, ty tron kommer att bygga på erfarenhet och auktoriteten att ersättas av den egna uppfattningen av verkligheten. Kyrkans makt över gruppen kommer att ersättas av den uppvaknade själens makt hos människorna, tron på underverk och striderna om varför och hur sådana sker med följande skepticism och agnosticism kommer att ersättas med förståelsen av de lagar som styr de övermänniskliga rikena och stadierna av evolutionsprocessen. Människan kommer att taga sitt gudomliga arv i besittning och veta sig vara ett barn av fadern med alla de gudomliga egenskaper och förmågor hon äger tack vare sin gudomliga gåva. Under tiden fram tills detta sker kommer människor att bryta sig loss från gammal rotad tradition, göra uppror mot kyrkans, dogmernas och teologins auktoritet och visa en tendens till självbestämmdhet och att överge gamla rättesnören och gamla murar för tanken och de existerande uppdelningarna mellan folk och religioner.

⁴LA: Att människan tar ”sitt gudomliga arv i besittning” måste åtminstone betyda att hon blir självmedveten i sitt kausalhölje, blir ett kausaljag, såsom framgår av stycke 3.4 nedan. Men detta kan för överskådlig tid gälla bara en ytterst liten minoritet av mänskligheten. För en majoritet blir detta möjligt först om c:a tio miljoner år. L1 9.38.20, L2 7.6.3, MV 8.28.3

⁵Vi genomgår alltså ett övergångsskede av kaos och ifrågasättande, uppror och därför skenbar tygellöshet. Man tillämpar vetenskapens metoder – undersökning, analys, jämförelse och slutsats – på den religiösa tron. Man forskar om religionshistorien, lärans grunder, ideernas ursprung och gudsbegreppets framväxt. Detta leder till mycken strid, till att gamla rotade föreställningar om gud, själen, människan och hennes öde förkastas. Ur detta virrvarr av ideer, teorier, spekulationer, religioner, kyrkor, kulter, sekter och organisationer framträder två huvudsakliga tankeriktningar. En av dessa är dömd att till sist dö ut, den andra att stärkas och växa tills den i sin tur ger upphov till den formulering av sanningen som skall vara tillräcklig för nästa tidsålder. Dessa två tankeriktningar är:

⁶1. Den dogmatiska tankeriktningen, som håller fast vid de gamla teologerna och sätter den blinda lydningen för en auktoritet, antingen denna är en profet, en skrift eller en teologi, framom individens självbestämmdhet och upplysta förnuft. De människor, som följer denna riktning, begränsar sig genom att taga ledning av den emotionala hängivenheten men inte av intelligensen, och därigenom hindrar de sin egen utveckling. De är ofta intoleranta och fanatiska. Deras uppgift är att kristallisera de gamla läroarna och klargöra dem, så att det oväsentliga och ohållbara lättare kan skiljas från det väsentliga och hållbara, det enda som skall vara av värde i den nya tidsåldern.

⁷2. Den andra gruppen är ännu så länge en mycket liten minoritet men växer stadigt. Det är en grupp av intellektuella mystiker (LA: esoteriker), som äger kunskap om verkligheten och som inte tillhör någon religion eller organisation utan hör ihop med varandra. De är samlade ur varje nation, ras, folk och tankeskola, talar likväl samma språk, lär av samma symboler, vandrar samma väg, har förkastat samma oväsentligheter och renodlat samma väsentliga trossatser. De känner igen varandra, är lika hängivna alla folks andliga ledare och använder varandras biblar lika fritt. De bildar den subjektiva bakgrunden till den nya världen, utgör den andliga kärnan till den kommande världsreligionen, är den enande princip som till sist skall rädda världen.

⁸I det förflutna hade vi världsfrälsare, som förkunnade ett budskap för världen och skänkte folken ett ökat ljus. Nu, (i tidens fullbordan =) vid innevarande epoks, Fiskarnas epoks slut och genom evolutionens verk, framträder en grupp som kanske kommer att bringa världen frälsning, så stimulera människors tankar att den nya tidsåldern införes genom en utgjutelse av kärlek, kunskap och harmoni.

⁹LA: Världen behöver varken frälsare eller frälsning – två meningslösa ord, eftersom deras begrepp

bygger på den teologiska fiktionen om att människan är född i synd och därför behöver ”frälsning” från denna. L4 4.32 Vad människorna, åtminstone de mottagliga, däremot behöver är verklig kunskap och insiktsfull ledning, och dessa två kan endast planethierarkin ge dem. L3 4.1.7,16,18

¹⁰I det förflutna grundades en religion av en avatar, en framstående andlig personlighet (LA: en individ från femte naturriket eller från något av de lägre gudomsrikena, DVS 2.62.24, MV 17.8), som med sitt liv och sin lära präglade sitt folk för många århundraden. Vilken inverkan får det budskap som framföres av en gruppavatar, en grupp av sådana som alla känner gud i någon mån, som kompletterar varandras strävan, förstärker varandras budskap och utgör en organism, genom vilken den andliga energin och det andliga livets princip kan göra sig gällande i världen? LA: En sådan gruppavatar kan endast vara medvetna lärjungar och invigda i kontakt med planethierarkin.

¹¹En dylik grupp finns nu och har medlemmar i varje land. De är relativt sett få och spridda, men deras antal växer och deras budskap kommer att märkas allt mer. Det är de som skall bygga den nya tidsåldern, bevara sanningen och omorganisera människornas tänkande till det meditativa och reflekterande tillstånd som möjliggör för dem att förstå vad nästa steg i utvecklandet av (LA: mänsklighetens potentiella) gudomlighet innebär. MV 9.217, 9.218

¹²Mellan dessa båda grupper, dogmatikerna och mystikerna, står majoriteten av den yngre generationen, som inte hör till någotdera lägret. De godtar inte det förflutnas auktoriteter och hör inte heller till den andra gruppen, dem som vet, ty de har ännu inte nått fram till kunskapen. De vet med sig om att de behöver frihet och är ivriga att få kunskap. De står inte på säker grund utan är sökare, och därav det kaotiska tillståndet i världen.

¹³Därför är det också nödvändigt att ge sådan undervisning som möjliggör för aspiranten och sökaren att finna sig själv. Därför behöver också medvetenhetsutvecklingens lagar klargöras för dem som varken godtar de gamla religionerna eller bekänner sig till mystiken men ändå söker lära känna sig själva såsom befriade själar. Tack vare att sådan kunskap sprids, kommer de byggande mystikerna att öka i antal, ty när en människa funnit sin själ (LA: fått kontakt med Augoeides) och förstår dess förhållande till sitt uttrycksredskap, den trefaldiga lägre människan, (övergår hon till det subjektiva livets medvetenhet =) börjar hon bli självmedveten i kausalhöljet, börjar arbeta med orsaker (LA: 47:3) och är inte längre vilsen i verkningarnas värld (LA: de tre lägsta världarna, 47:4–49:7).

¹⁴Om det är riktigt att det i bakgrunden av det nuvarande tillståndet i vår värld håller på att samlas en grupp (mystiker =) esoteriker, som kännetecknas av kunskap, vision och förmåga att arbeta i det mentala, kan det också noteras att denna grupp inte är begränsad till de rent religiösa typerna. Människor på den mänskliga tankens alla områden finns i denna grupp, däribland vetenskapsmän och filosofer.

¹⁵LA: AAB sammanblandar här mystiker med esoteriker. Mystiker hör hemma på högre emotionalstadiet, söker inte esoterisk kunskap och kan inte arbeta rent mentalt, är vanligen inte ens intresserade av det. Esoteriker, som har kunskap och kan arbeta i det mentala, hör hemma på högre mentalstadiet och har således mystikerstadiet bakom sig. Esoteriker behöver en hållbar världsåskådning, överfysiska fakta insatta i sina rätta sammanhang i ett ovederläggligt system. Mystiker nöjer sig med livsåskådning eller med en världsåskådning av enklaste slag, typiskt omfattande bara två världar: ”materiella världen” och ”andevärlden” liksom hos spiritisterna. Den nya tidsåldern kan inte byggas av mystiker. Den måste byggas av lärjungar och invigda, som har esoterisk kunskap och står i kontakt med planethierarkin. KOV 3.6.5,6; L3 8.1, 8.2.1,5; 8.4.6,8; 8.17.1

6.3 Vetenskapens förvandling

¹Liksom allt annat vid denna tid förvandlas också vetenskapen. Dess arbete med materien och utforskande av atomen når in på ett nytt område. På detta område kommer de äldre arbetssätten och redskapen med tiden att överges, och ett nytt betraktelsesätt och en annan grundläggande uppfattning om materiens natur kommer att känneteckna den nya tidsåldern. Utgående från de två skenbart olika föreställningarna om atomens natur kommer man att erkänna existensen av vissa energiimpulser. Detta erkännande kommer att bygga på upptäckten av hur de energier verkar som får atomer och deras sammansättningar att bilda grovfysiska former. Därmed kommer vissa esoteriska grund-sanningar att bevisas, såsom att (själen =) kausalenergierna (47:1-3) är de formbyggande energi-

erna, som åstadkommer attraktion och bindning och att (denna själ är ett slags energi som skiljer sig från materiens egen energi =) kausalenergierna alltid är ändamålsenliga och därmed skiljer sig från lägre slags energier (47:4–49:7), vilka utan kausal styrning verkar mekaniskt. L2 4.8.4

²Vetenskapen har erkänt atomen såsom en energienhet, men den energi, som får atomerna att bilda aggregat, organismer och andra former, har inte klarlagts. Denna energi är verksam i alla naturrikena, åstadkommer alla de oräkneliga former, genom vilka livet manifesterar sig, och är grunden till allt magiskt arbete. Den är det ljus som låter det mänskliga medvetandet uppfatta alla de olika slag av former som atomernas aggregat kan antaga.

³Denna formbyggande energi är inte livsprincipen (LA: 49:1-energin avses). Livsprincipen förblir oupptäckt, tills (själen eller den kvalificerande principen =) kausalenergin, formbyggaren, erkänts och utforskats. E 4.23.6

⁴Detta (LA: upptäckten och utforskandet av kausalenergin) blir möjligt, först sedan människan medvetet tagit (sitt gudomliga arv =) kausalhöljet i besittning och genom att arbeta såsom (en själ =) kausaljag, med kontroll över sina fysiska, emotionala och mentala höljen, kan arbeta medvetet i förening med (själen =) medvetenhetsaspekten i alla former. LA: Märk att A.A.B. här använder termen "själ" i två helt olika betydelser. L3 3.4.7

⁵Alla stora vetenskapsmän och naturforskare har arbetat såsom själar, och alla de mest häpnadsväckande landvinningarna på fysikens och kemins område, liksom andra grenar av den mänskliga kunskapen, har gjorts av forskare, som med hjälp av intuitionen kommit in på ett nytt tankeområde, där upptäckt ny kunskap och sedan formulerat den i en teori som världen kunnat förstå och använda. LA: Formuleringen "har arbetat såsom själar" är oegentlig, om den fattas i betydelsen "har arbetat såsom kausalt medvetna" eller "såsom kausaljag". Framstående forskare och tänkare kan vid sällsynta tillfällen taga emot kausalideer. Men enbart därför kan man inte säga att de är kausalt medvetna, ännu mindre kausaljag. KOV 5.16.5, MV 10.6.8

⁶Tre stora upptäckter är nära förestående och kommer under de närmaste två generationerna att revolutionera det nutida tänkandet och livet. (LA: Detta sades år 1934.)

⁷Den första är frigörandet av atomenergin. Detta kommer att fullständigt förändra världens ekonomiska och därmed även politiska situation. Vår mekaniska civilisation kommer att förenklas och en era inledas, som blir fri från penningens förbannelse (både ägandet och icke-ägandet), och mänskligheten kommer allmänt att inse sig vara ett överbryggande rike mellan de tre lägsta naturrikena och femte naturriket. L2 2.31.2 Det blir tid och frihet för en själens kultur (LA: ändamålsenlig aktivering av kausalmedvetenheten), som kommer att ersätta våra moderna undervisningsmetoder. Betydelsen av (själens =) kausalmedvetenhetens krafter och utvecklandet av övermänsklig medvetenhet kommer att uppmärksammas av pedagoger och studerande överallt.

⁸Den andra upptäckten kommer att växa fram ur den nuvarande forskningen om ljus och färg. Färgers inverkan på människor, djur och växter kommer att studeras, och dessa studier kommer att medföra utvecklandet av eterisk syn, förmågan att med fysiska ögat se närmast högre slags materia (LA: än den grovfysiska, 49:5-7). I allt ökande grad kommer människor att tänka och tala i termer av ljus. Utvecklingen på detta område av mänskligt tänkande får tre effekter: 1) Människor får eterisk syn. 2) Eterhöljet hos de fyra fysiska naturrikenas livsformer kommer att iakttagas och studeras. 3) Detta kommer att bryta ner murar mellan raserna (LA: inte "alla murarna", som A.A.B. absolutifierar det; se LV, del fem, 3.7 och 5.8) och påvisa människornas väsentliga broderskap. Vi kommer att se varandra och alla andra livsformer såsom ljusenheter av olika grader av klarhet och styrka. Man kommer att kunna objektivt iakttaga människors olika utvecklingsstadier (LA: genom olikheter i eterhöljets centra och dessas ljusstyrka), yngre och äldre sjäalars olika kapaciteter och därmed återupprätta de upplystas styre på jorden. LA: "De upplystas styre på jorden" betyder att planethierarkin har återkallats, med planetregeringens hjälp besegrat svarta logen och återtagit makten över fysiska världen och även emotionalvärlden.

⁹Den tredje upptäckten, som sannolikt kommer sist, hör mer bestämt till magins område. Den kommer genom studiet av ljudet och dess inverkan att utrusta människan med ett oerhört mäktigt verktyg för skapande arbete. Det är med ljudet framtidens vetenskapsmän kommer att nå resultat och öppna ett nytt område för upptäckter. De kommer att studera de ljud som alla livsformer i alla

naturriken avger. De kommer att lära känna dessa ljud och genom att förändra dem alstra nya former. Frigörandet av atomens energi sammanhänger med denna framtida vetenskap om ljudet.

¹⁰Man har inte allmänt förstått betydelsen av det som de senaste hundra åren (LA: c:a 180 åren, eftersom detta skrevs 1934) hänt i världen på ljudets område. Den i otrolig grad ökande mängd ljud och oljud, som framför allt människans maskiner för närvarande alstrar på planeten, får oerhörda effekter inte bara på människans organism utan också på alla andra livsformer, något som kommer att bli uppenbart först med tiden. Vissa djurarter och främst växtarter kommer på grund därav att försvinna. Hur människans höljen med tiden skall reagera på allt detta ljud och oljud, som de i stigande grad utsätts för, skall bli ytterst intressant att se. KI 7.5.1

¹¹Dessa tre upptäckter kommer att i denna övergångstid medföra de nödvändiga förändringarna och därmed inleda den nya tidsåldern. Det blir en ny era präglad av broderskap, en tid när människorna skall vandra i ljuset, ty det blir en värld, där det inre ljuset erkänns, där arbetet i världen genomföres först med hjälp av ljud och till sist medelst maktord och magiska metoder. Dessa skolade arbetare i materien, vilka förstår materiens natur, alltid betraktar företeelserna såsom ljus och förstår ljudets ändamål, kommer att åstadkomma de förändringar av strukturerna och förvandlingar av materien som upprättar en civilisation som duger till den kommande rasens (LA: sjätte underrasens) arbete. Detta arbete består i att medvetet förena (själen =) kausalhöljet och (dess manifestationsvehikel =) eterhöljet. L2 2.21.1,2; MV 4.6.3, 9.18.3 Det består också i att tillhandahålla de kultiveringsmetoder som höjer de mindre utvecklade människorna till ett bättre och sannare uttryck av (dem själva =) deras inneboende potential.

6.4 Psykologin i nya tidsåldern

¹Den kommande tidsålderns mest märkbara kännetecken blir emellertid psykologins utveckling. Från de nutida (materialistiska =) fysikalistiska psykologernas synpunkt sett innebär det framträdandet av en ny faktor, nämligen erkännandet av själens existens.

²Den mekanistiska eller behavioristiska psykologiska skolan har trots sina felaktiga slutsatser fyllt en viktig funktion, nämligen att ha utgjort en nödvändig broms på den mer spekulativa introspektiva skolan. Liksom mycket annat i världen för närvarande kommer ur två stora tankeriktningar, den mekanistiska och den introspektiva, en tredje att framträda, som kommer att uttrycka det sanna i båda och på lämpligt sätt sammanjämka dem. Så bildas en syntes, som kommer att visa sig vara en tillräcklig grundval för den kommande tidsåldern.

³På psykologins område finns i huvudsak tre tankeriktningar.

⁴1. Den mekanistiska skolan lägger vikten vid strukturen, hänför de mentala, emotionala och fysiska medvetenhetsyttringarna helt och hållet till materiaspekten.

⁵2. Den introspektiva skolan utgår från ett jag eller ett medvetet något, ett väsen som är ”medvetet om medvetenheten”. Denna psykologiska skolan erkänner den materiella strukturen men går utöver denna och betraktar vissa sidor av beteendet, vissa reaktioner såsom oförklarliga och vissa problem såsom olösliga enligt det rent mekanistiska synsättet. Denna skola närmar sig esoterikens ståndpunkt men når inte fram till denna.

⁶3. Också den vitalistiska skolan erkänner den materiella strukturen såsom faktum men betraktar den såsom påverkad av energier och krafter av ett bredare spektrum än det som bara uppstår inom människans eget jag. Till dessa krafter räknar denna skola de viktiga grunddrifter som naturen själv svarar för och som kan iakttagas verka också i annat organiskt liv än det mänskliga.

⁷Var och en av dessa tre skolor står för en aspekt av sanningen, men inte hela sanningen. KOV 5.44.8; L2 10.1.1, 10.1.11,12, 10.2.2. LA: Skolornas ensidighet är för hylozoikern uppenbar däri att den mekanistiska skolan beaktar enbart materiaspekten, och vad värre är enbart den enda procent av materiaspekten som den grovfysiska verkligheten utgör; den introspektiva skolan åtminstone i äldre tid (liksom subjektivismen i filosofin) beaktade enbart medvetenhetsaspekten och den vitalistiska skolan främst beaktar rörelse- eller kraftaspekten.

⁸De tre skolorna behöver varandra, och genom en förening av de tre framställningarna kommer en fjärde att uppstå, som kommer sanningen närmare än någon av dem var för sig gör.

⁹LA: Denna syntes av de tre skolorna är i själva verket hylozoiken med sin lära om tillvarons tre

aspekter: materiaspekten, medvetenhetsaspekten och rörelse- eller kraftaspekten. Från den okunnighetsnivå, på vilken de tre skolorna arbetar, kan de inte själva nå syntesen, utan denna måste komma utifrån och ovanifrån, från hylozoiken. Det som hindrar de tre skolorna från att av sig själva nå syntesen är deras okunnighet om sådana grundfakta som människans överorganiska höljen (allt över 49:5) såsom materiella grunden till alla medvetenhetstillstånd, monaden såsom materiella grunden till jagmedvetenheten, reinkarnationen och medvetenhetsutvecklingen såsom livets mening. Återigen måste betonas att all verklig kunskap är en medveten skänk av planethierarkin, att mänsklig forskning inte kan nå kunskap om annat än den grovfysiska världen, ”synliga” fysiska världen, och de psykologiska faktorerna hör väsentligen alla hemma i det överorganiska: eter-, emotional-, mental-, kausalhöljerna, monaden och förstatriaden.

¹⁰En av de mest dominerande trenderna i den samtida tankevärlden är den vikt man i tilltagande grad lägger vid gruppmedvetenhet. Denna har mera allmänt uppfattats såsom ansvarskänsla. När denna framträder hos individen, är den ett av de första tecknen på begynnande kontakt med det kausala. MV 7.16.11, 9.36.4 En sådan människa lever inte längre för särjagets intressen utan börjar inse behovet av att visa hänsyn till medmänniskorna. Han åtar sig plikten att i en mycket sann mening taga vara på sin broder och inser att det i verkligheten inte finns framåtskridande, tillfredsställelse, sinnesfrid och framgång för honom såsom skilda från broderns. Denna insikt vidgas stadigt från individen och familjen till landsändan, nationen och världen, och därav de många sammanslutningar och rörelser som har arbetet för mänsklighetens bästa till ändamål. Förståelsen för nödvändigheten av att giva i stället för att taga växer i det allmänna medvetandet liksom insikten om vissa grundbegrepp som sammanhänger med broderskap. Broderskap är alltså bara en teori, ett ideal, uppfattas ännu inte allmänt som (ett faktum i naturen =) en livslag.

¹¹En tankeskola eller tankeriktning, som är dömd att försvinna, är den nuvarande filosofin. Filosofi i betydelsen av kärlek till visdomen kommer att bli mer utbredd, när fler förstår vad visdom betyder (LA: genom kontakt med esoteriken, som förklarar att visdom är detsamma som skicklighet i handling och förmåga att individualisera det generella under lydnad för livslagarna), men de nuvarande filosofiska skolorna har nära nog spelat ut sin roll. KOV 5.2.1, 5.2.6. LA: Laurency föreslår i L2 9.3.24 en annan inriktning för framtidens esoteriska filosofi: logik och levnadskonst.

¹²I kommande århundraden ersätts de nuvarande filosofiska skolorna av kosmologiska. De genomgående analogier, som råder mellan människan och (kosmos =) planeterna, solsystemet och kosmos kommer dessa skolor att beakta och studera. LA: Det är alltså tydligt att det inte handlar om kosmologi i den vanliga astronomiska och därför fysikalistiska bemärkelsen, utan om en kosmologi som måste utgå från esoteriken och därför stå på hylozoikens grund.

¹³Människan står på gränsen till att förverkliga sin (LA: potentiella) gudomlighet. Evolutionen har fulländat mekanismen till den grad att hon nu är ett samordnat, integrerat väsen, som är berett för den gudomliga brukaren. (LA: Detta avser i verkligheten bara en ytterst liten minoritet, eliten på kausalstadiet. Det kommer att dröja miljontals år innan en majoritet av mänskligheten når dit.) Under de närmaste årtiondenas (LA: snarare århundradenas) lopp kommer själens faktum att bevisas, de introspektiva tänkarnas, mystikernas och esoterikernas arbete att leda till att själskraften blir ett vedertaget begrepp i mänskligheten och själens lagar (LA: livslagarna) att erkännas vara överordnade de mänskliga lagarna, ehuru de förra icke upphäver de senare, ty (LA: det hållbara i) det lägre innefattas alltid i det högre; detta sistnämnda i den meningen att (själen i manifestation =) andrajaget i inkarnation alltid håller sig till lagen, eftersom ett sådant jag övervunnit alla frestelser till missbruk och överträdelse. LA: Det är vanskligt säga att ”själens faktum kommer att bevisas”, sålänge man icke entydigt definierat termen ”själ”. Med ”själ” menar A.A.B. mångahanda: än kausalhöljet, än kausalmedvetenheten, än andratriaden, än Augoeides, än förstajagets syntetiska medvetenhet, än medvetenhetsaspekten i allmänhet. L3 3.11. Ibland glider hon obesvärat från en av dessa betydelse till en annan i en och samma mening, såsom ovan i stycke 3.4. Som hon här använder termen ”själ”, får vi nog förstå den i betydelse av självmedvetenheten, kausalmedvetenhetens första och elementära yttring, snarare än den fullt utvecklade kausalmedvetenheten.

¹⁴Den växande övertygelsen om själen såsom jaget (LA: självmedvetenhetens visshet på högre emotionalstadiet att inte vara organismen, på högre mentalstadiet att inte vara vare sig organismen

eller känslolivet och på kausalstadiet att inte vara vare sig organismen, känslö- eller tankelivet) blir tydliggjord genom motståndet mot de tankeskolor som betonar (LA: fysiska) materiens herravälde och hänför alla objektiva och subjektiva fenomen till denna materias aktivitet. I tankeskolornas inbördes kamp kommer sanningen till sist att segra. Teorin ger vika för kunskapen och spekulatjonen för den direkta erfarenheten. Det man har erfarit och medgivit, även om man inte förstått det, blir föremål för uppmärksamhet och undersökning, och det kommer inte att dröja länge, förrän en själens experimentella vetenskap bedrivs vid universiteten. Då kommer det inte längre att handla om att bevisa själens existens utan om att analysera dess natur, ändamål och liv, ty intet kan hejda evolutionens framåtskridande.

6.5 Några varningens ord och en sammanfattning av mycket förut sagt

¹För det första: Håll inte fast vid någon som helst form. Alla former är bara experiment och när med tiden den punkt, där de befinner sig i jämvikt för att då antingen överges eller vitaliseras. L2 5.10.13; L3 18.4.7; L4 2.24.6; MV 1.31.3, 4.1.5, 9.10.2, 9.25.2-4, 17.1.3

²För det andra: minns att alla (personligheter =) förstajag, också ens eget, har sina skeden av ebb och flod, vilket styres av lag (LA: allt i solsystemet lyder periodicitetens lag). Skedena av ebb hos dem på framträdande poster vållar bestörtning hos alla dem som följer sin egen personlighet och icke sin egen potentiella gudomlighet.

³För det tredje: minns att liksom det i individens liv kommer perioder av nedgång och mörker, då visionen försvagas, så sker detsamma i grupper. Minns även att visionen kommer åter efter att mörkret genomvandrats och att dag följer på natt. Motsvarande förekommer i de större cykler som gäller större kollektiv, såsom rotraser och underraser, liksom även i de stora planetariska och solsystemiska grupperna. LA: Dock inte i kosmiska grupper, vilket A.A.B. uppger, felaktigt eftersom periodicitetens lag härskar endast i solsystemvärldarna (43–49). KOV 2.12.4,5

⁴För det fjärde: Låt er inte nedslås, fäll inte modet! Nedslagenhet eller modlöshet har tre orsaker. Främst beror den på sänkning av organismens vitalitet. När detta sker, betyder det att emotionalhöljet kräver för mycket av organismen. I ansträngningen att få organismen att lyda det emotionalas krav och insikten om oförmågan att göra detta ligger en orsak till nedslagenhet. Detta drabbar ofta dem av er som har en finare fysisk konstitution. Boten för detta slags nedslagenhet är vila och avkoppling, som ger naturen tillfälle att rätta till obalansen. Också solen vitaliserar på nytt med prana, något som skall beaktas. Särskilt behövs sunt förnuft och även insikten om att arbetet måste lämpas efter den egna förmågan och inte efter behovet, vilket kan överväldiga. MV 9.183.9

⁵En annan grund till modlöshet är det mentalas överutveckling, som i sin tur sliter för mycket på det emotionala och därför återigen på det fysiska. En alltför stor förmåga att se alla sidor, ett icke tillräckligt avvägt intryck av nöden i världen och en alltför snabb uppfattning av de många faktorer som medverkar i en viss sak, allt detta väcker en våldsamt reaktion hos emotionalhöljet (LA: så länge individen inte lärt sig att kontrollera detta). Det är här man måste odla sinnet för proportioner, förmågan att klokt avväga, att nå och behålla den mentala jämvikten. Boten ligger i insikten om att målen till sist nås med tiden och under evolutionens lopp och att inte allt beror på den egna ansträngningen. Det är möjligt för visa själar att påskynda det goda arbetet, men slutet är ändå visst. Om de visa själarna inte framträder, driver ändå evolutionens kraft allt framåt, även om det tar längre tid. Glöm inte detta när modlöshet av mentalt ursprung griper er. Rätta då till er inställning i stillheten och förnim i kontempletationen att tiden, den stora göraren, till sist får det genomfört. L1 9.46.12

⁶En tredje grund ligger i det mer bestämt esoteriska, nämligen i pendlandet mellan motsatserna. När pendeln slår över mot det mörka, onda och icke önskvärda, framkallar det hos alla dem som strävar mot ljuset en spänning, som medför obehag i alla höljena (LA: utom kausalhöljet) och förnims såsom depression särskilt i (fysiska kroppen =) eterhöljet. Ju känsligare detta hölje är, desto kraftigare blir reaktionen på detta slags frestelse. Detta är något som särskilt hindrar aspiranterna. Det gör dem negativa och mottagliga för (formsidan =) de tre lägre världarnas (47:4–49:7) energier och sänker vibrationstalet. Det hämmar deras effektivitet, och deras tjänande blir lidande därför. Boten för modlöshet ligger inte i att frammana en våldsamt motvibration. Den ligger i att bruka mentalhöljet förnuftigt, att resonera logiskt och inse att orsaken till det sämre tillståndet ligger

antingen i (den egna personligheten =) det egna förstajaget eller i omgivningen. Så når man balans. Den ligger också i att kunna uppskatta tiden såsom lösningsmedel, som förut sagts. L2 5.21.12 Den ligger också i att stilla det mentala och därefter söka kontakt med (själen =) Augoeides, därefter med den egna kausalgruppen och sist med den egna läraren. Man får aldrig glömma att läraren kontaktas i denna ordning och att den som kommer allt mer under (själens =) Augoeides' ledning, också allt mer når in i den egna lärarens medvetenhet. LA: Augoeides är alltid den förste läraren.

⁷Sedan man i osjälvisk avsikt nått förbindelse med läraren, är nästa steg att avsiktligt och koncentrerat anstränga sig att arbeta lidelsefritt och utan begär efter att få se handlingens resultat. Om man så förfar, länge, oavbrutet och tålmodigt, blir till sist resultatet att man når ett tillstånd av jämvikt, som intet kan störa. KOV 7.20.10

⁸Det finns fem dygder, som de som valt esoterikens väg, behöver odla och som särskilt gruppen bör söka förvärva. Dessa är: 1) motivets renhet, 2) största mått av oräddhet, 3) med tankeförmåga väl balanserad fantasi, 4) urskillning som behåller endast det som är förenligt med eget högsta förnuft, 5) beredskap att experimentera.

⁹Dessa fem dygder, parade med renhet i livet och tankekontroll, leder till framgång. Minns även att avsikten icke är att ni skall få reda på allt som går att veta, utan endast så mycket som ni visligen kan bruka till släktets upplysning och till deras upplysning som ni, var och en i sin stad, kan påverka. L1 9.51.14; L2 5.21.9; MV 9.142.2

6.6 Oräddhet

¹Som ni alla inser, består en verklig uppgift i att förvärva största mått av oräddhet. All rädsla, allt tvivel, all oro måste utmönstras. Om man kan göra detta, ökar på underbart vis förmågan att kontakta inspirationens källor och att ösa ur dem. L1 4.12.12,14; 9.38.22 Så många människor stänger kunskapskällorna genom brist på kontroll av det emotionala. Emotionalhöljet kan kontrolleras. Hur?

²1. Genom direkt hämning. Denna metod kan nybörjare med fördel tillämpa, men den är likväl inte den bästa. Den medför reaktion i organismen, leder till stockning i emotionalhöljet och liknande besvär i eterhöljet. Den vållar ofta huvudvärk, stockning i levern och andra besvär.

³2. Genom direkt insikt om vad som står på spel och medvetenheten om att för lärjungen kan ingenting hända som inte leder till att den egna kunskapen ökas, egna utvecklingen påskyndas och därför egna förmågan att tjäna växer. Hos många (LA: lärjungar) bygger rädslan inte på lättskrämthet utan ofta på ett mentalt tillstånd, såsom högmod. De som är i färd med att centra sig i det mentala, finner att deras rädsor sammanhänger med intellektet. Dessa mentalt betingade rädsor är därför svårare att övervinna än de emotionalt betingade. Dessa emotionala rädsor kan ju kontrolleras och utmönstras genom det mentala, men de mentala rädsorna kan inte så bemästras. De måste kontrolleras genom (Egot =) kausalmedvetenheten, ty det är det högre (LA: närmast högre L2 8.9.24; L5 8.10,11) som måste övervinna det lägre. Därav nödvändigheten av att alltid hålla kanalen klar. Undertryck inte rädslan! Tvinga bort den genom att ersätta den med något annat! Detta leder till det tredje förslaget om hur gruppens medlemmar kan vänja sig av med rädslan.

⁴LA: Det som betingar emotional och mental rädsla är inte föremålet, utan individens eller kollektivets medvetenhetstillstånd och kunskapsnivå. Det finns fysisk, emotional, mental rädsla, därför att rädsla kan uppstå i dessa tre slag av medvetenhet. Endast fysisk, instinktiv rädsla kan vara ändamålsenligt och rationellt betingad av föremålet, när den skyddar organismen för faror, såsom när ögat instinktivt blundar för ett föremål, som kommer det alltför nära. Emotional och mental rädsla kan vara alldeles irrationell, förnuftslös. Ett exempel på irrationell rädsla är den rädsla som sammanhänger med tabun: beröringsångest inför vissa tabuerade föremål hos s.k. primitiva stamfolk och lika irrationell beröringsångest inför tabubelagda diskussionsämnen hos den s.k. intellektuella klassen i moderna västerländska samhällen – skillnaden i primitivitet mellan de båda slagen av "stamsamhälle" är nog inte så stor.

⁵3. I samband med de förhållanden som råder för det arbete som skall utföras och ur vetenskapen om de verkliga hinder som detta arbete kan möta kan berättigade farhågor uppstå, och gentemot dessa måste en bestämd metod tillämpas. Gör så här:

⁶1) Stilla organismen. 2) Stilla emotionalhöljet genom att tillfälligt hämma dess aktivitet. 3)

Centra dig i det högre mentala (LA: lägst i 47:5) och tänk ut det rätta sättet att bemästra svårigheten ifråga. När du sedan uttömt det högre mentalas resurser och klart insett hur du skall handla i denna sak, tar du nästa steg: 4) Hög din (vibration =) uppmärksamhets kvalitet så långt det går (LA: med själverinring, ty den är metoden att nå åtminstone tillfällig kontakt med kausalhöljets kunskapscentrum, 47:3) och kalla ner från kausalmedvetenheten ökat ljus på svårigheten i fråga. Om du tack vare denna förening av högre mentalt (47:5) och kausalt (47:3) får syn på en utväg, använd då denna. Nu vet du, såsom ett ostridigt faktum, att inget kan hända som inte är till det bästa. Du är viss om ledning, och den som sålunda ser slutet från begynnelsen, misstar sig inte.

⁷Vid sidan om de rädslor som hänger samman med förstajaget och de rädslor som uppstår i samband med arbetet finns ett tredje slag av rädslor, som aspiranter får mer känning av, allteftersom de växer i styrka och användbarhet i tjänandet. Detta slags rädslor bygger på insikten om de krafter som arbetar mot planen och hindrar det nödvändiga arbetet. Ockulta angrepp och ockulta krafter kommer att riktas mot aspiranten. De drabbar något av höljena och i sällsynta fall, då aspiranten är viktig nog, alla på en gång (LA: utom kausalhöljet, vilket är oåtkomligt för de svarta). Ibland riktas angreppen mot en enskild arbetare, ibland mot en grupp. Mot sådana använder du den första metoden med följande tillägg och ändringar. Du söker kontakt, antingen som individ eller som medlem av en grupp, med Augoeides och med planethierarkin. När du sedan åstadkommit stillhet, visualiserar du de 45-jag du känner till. Du (höjer sedan vibrationen ytterligare =) höjer den riktade uppmärksamhetens kvalitet ytterligare (LA: alltid med själverinring) och visualiserar 44-jagen och något av de tre 43-jagen, allt enligt det område du arbetar på och angreppet riktas mot. Genom den förbindelseled, du nu har upprättat, låter du en flod av violett ljus strömma genom alla dina höljen. Denna metod skall användas endast när den verkligen behövs och nöden är stor. Man måste vara försiktig med den, eftersom eterhöljet reagerar mycket kraftigt på den violetta färgen (LA: vilket kan medföra att vissa centra, till exempel hjässcentret, överstimuleras).

⁸Två slag av rädsla hör till arbetet: rädsla för vad framtiden bär i sitt sköte och tvivel på arbetets resultat. Hos de flesta aspiranter är det båda rädsorna i förening. De tvivlar egentligen inte på att slutmålet skall uppnås, men de tvivlar ibland på de delmål som skall uppnås i närmaste framtiden. Det kan även hända att de ryggar för att beträda det hårda arbetets väg, i rätt vetskap om att det är genom prövningar och ensamhet man måste gå vägen fram till hierofanten. Också plågas de av bekymmer och högre slags vibrationer, som tycks ha sitt ursprung i det andliga (LA: från andra-triadens alla tre enheter, inte bara 47:1 och 46:1 utan även 45:4). Dylikt får man oftare känning av, allteftersom medvetenhetsutvecklingen fortskrider, och de effekter, som kommer därav i inkarnationshöjljerna, måste man därför lära sig att hantera klokt.

⁹När de andliga vibrationerna är särskilt mäktiga, yttrar det sig i att både goda och onda strävanden stimuleras. Både andligt inriktade grupper och kriminella gäng ökar i antal. Detta är något som aspiranter särskilt skall beakta, ty också hos dem själva blir det både goda och dåliga effekter. En dålig sådan kan vara kroppslig utmattning, som kureras inte så mycket med sömn och vila som med ombyte av vibrationer, rekreation och nöje. En annan kan vara djup nedslagenhet inför framtiden, men då gäller det att möta denna med insikten om att vad som komma skall inte är uppenbart, betänka att "Om aftonen varar gråten, men om morgonen glädjen." En tredje kan vara en överkänslighet i emotionalhöljet, vilken kanske är ännu svårare att bära. På det positiva kontot skall skrivas att de starkare (andliga vibrationerna =) andratriadsvibrationerna medför att de olika höljernas atomer och molekyler stimuleras och även stabiliseras i sina vibrationer, något som hjälper aspiranterna att komma målet litet närmare, även om de kanske inte inser det.

¹⁰Allt beror på lärjungens förmåga att fatta viktiga skeendens inre mening (LA: inte "alla skeenden", ty mycket av det som sker i det fysiska har ingen mening). L1 9.38.15 Hela hans framåt-skridande på vägen beror på hans inställning i det han tillägnar sig läran. Det är först då vi förvandlar de lärdomar vi gjort i högre tillstånd till praktisk kunskap, som de ingår i vår egen erfarenhet och inte längre är bara teoretiska. Att vidga medvetandet skall innebära att erfarenheten ständigt ökas. Teorier är av intet värde förrän vi förvandlat dem till fakta. Därav värdet av att meditera på ett ideal. I meditationen vibrerar vår tanke för tillfället i harmoni med den uppfattade idén, och med tiden blir denna vibration bestående.

¹¹De som med öppna ögon påbörjar esoterisk träning, behöver taga kostnaden med i beräkningen. Den belöning som erhålls i slutet är stor, men vägen dit är svår, och esoterikern vandrar den ensam. Att kunna stå ensam, axla ansvar, sedan genomföra allt på egen hand och tappert möta ondskan för det goda man därmed uppnår, allt detta är lärjungens kännetecken. Var alltså beredd på ensamhet, på faror av oklart och dunkelt slag och ställ in dig på att ägna hela ditt liv åt ett arbete, som inte belönas på något sätt som rör förstajaget! Det är först när medvetenheten vidgas och man finner sin verkliga ställning i helheten, som belöningen blir uppenbar. Men sluta med rädslan, vet att förstajaget är tillfälligt och fråga dig då om dess lidande är så viktigt! Något gott som vunnits för det universella broderskapet, någon lag som förklarats och visats giltig i vardagslivet, kan få läraren att till sist säga: bra gjort! Se därför rakt fram och inte åt sidorna! Vägen leder uppåt till snabbare vibrationer och större känslighet. Sök den punkt i ditt arbete där detta når jämvikt och håll sedan denna jämvikt, ty åren framöver bjuder på mycket arbete, mycken påfrestning och mycket lidande!

¹²Är du stark nog att se världseländet, nöden och ändå behålla glädjen? Kan du vara delaktig i arbetet med att främja släktets medvetenhetsutveckling och inse nödvändigheten av besvärligheter och disciplin och likväl inte söka stämma floden av bekymmer? Handplockade och prövade individer tränas för närvarande i hela världen. Lärarna är överhopade med arbete, och deras tid räcker inte ens för det nödvändiga. De ger vad de kan, men det beror på den enskilde aspiranten vilket bruk han gör av det han fått.

¹³De av oss som vakar och leder på livets insida (LA: 43–46), inser mer än ni, som bär det fysiska livets börda, kanske anar. Vi känner era kroppsliga svagheter, och vi skall en gång kunna bestämt hjälpa till att bygga starka organismer för tjänandet i världen. Nu är det nästan omöjligt för er att äga en god hälsa – den emotionala förgiftningen och världens skörd hindrar det. Det emotionala fördärvet och ansamlingarna av orena tankar i mentalvärldens lägre regioner smittar alla, och lycklig den som kommer undan. Vi ser med ömhet er alla som med svag och känslig organism kämpar, arbetar, strider, misslyckas, fortsätter och tjänar. Icke en timmes tjänst som skänkts med smärta och spänning, icke en dags arbete med plågade nerver, trött huvud och nedstämt sinne går obemärkt förbi. Vi vet och bryr oss om er, likväl får vi inget göra av detta nödvändiga som ni, kämpande i världen, kan själva göra. Världens skörd uppslukar er alla och envar vid denna tid.

¹⁴De segrar ni till hälften vunnit, de dagar ni levat med ett visst mått av framgång men ändå med idealet ouppnått, de stunder av mental, emotional och fysisk utmattning, när tomheten i allt, också i tjänandet, synes det enda märkbara, veckorna och månaderna av strävan och kamp mot involutionskrafternas oerhörda makt (LA: i originalet står av misstag "evolutionskrafternas"), mot världsokunighetens brusande ström – allt detta känner vi. L5 23.9.4 Ha tröst i förvissningen om att kärleken råder över allt, fatta mod i insikten att hierarkin står fast!

6.7 Esoterikerns skolning

¹De som skall lära världen mer om hierarkin och som skolas i att vara brännpunkter för kontakt, underkastas en mycket krävande disciplinering. De prövas på alla upptänkliga vis och får lära sig mycket genom bitter erfarenhet. De får lära sig att inte fästa något avseende vid andras erkännande. L1 4.4.4, 4.5.21, 4.19.14 De tränas i att inte döma efter skenet utan efter den inre synen. DVS 3.37.4 Att kunna uppfatta lärarens avsikt och att kunna älska tillmäts den största betydelse. Aspiranter, som vill låta sig utväljas till arbetande lärjungar, måste släppa allt begär efter själviskt ägande och måste vara villiga att betala för kunskapen till vad pris som helst. Om världen skall få bevis för den (subjektiva =) överfysiska verklighetens existens, måste detta köpas med hjärteblodet, ty endast "med hjärtats blod" (LA: från begynnande andrajagsmedvetenheten härrörande insikt om självuppoffringens nödvändighet) kan makten tryggt vinnas och vist brukas. Allt medan ni går framåt och som aspiranter studerar naturens dolda lagar, kommer ni att inse det nödvändiga i att betala det åsatta priset. (Den andliga utvecklingen av lärjungens karaktär =) Lärjungens förvärv av till andrajaget (45:4–47:3) hörande egenskaper och förmågor måste hålla jämna steg med hans förvärv av (inre =) esoterisk kunskap (LA: han måste växa lika mycket i vara och i kunskap). Denna kunskap växer på tre sätt:

²1. Genom bestämda medvetenhetsexpansioner, som ger lärjungen insikt om de nivåer han skall

uppnå. Därmed kan han bilda sig en mental uppfattning om vad som ligger framför honom, och detta är första steget mot att nå det. En mer framskriden lärjunge visar honom i högre världar det arbete som skall utföras, liksom en lärare visar sin elev det lärostoff han skall inhämta.

³2. Nästa steg är att behärska lärostoffet och att i meditation och genom experiment bearbeta de insedda sanningarna. Detta är en långvarig process, ty allt måste lärjungen tillgodogöra sig och göra till sitt eget, innan han kan gå vidare. Han utför detta arbete både i fysiska världen och i överfysiska världar. I (lärandets sal =) mentalvärlden får han under ett kort skede nattlektioner, innan han fortsätter med tjänande arbete av något som helst slag. Denna undervisning överför han till sin fysiska hjärnmedvetenhet i form av ett djupt intresse för vissa ämnen och i en ökande förmåga att tänka konkret och abstrakt i vissa esoteriska frågor, som upptar hans uppmärksamhet. Han företar experiment och prövar olika metoder att studera lagarna, och med tiden når han för honom själv värdefulla resultat. Med tiden och allteftersom han tillgodogör sig och vet mera, antar hans kunskap syntesens form. Då är han mogen att undervisa och delge andra den lilla del av kunskapen han är viss om. LA: Synteser finns av många olika, allt högre grader alltifrån princip tänkandets (47:6) mentala nivå. L2 5.19.7, L3 3.9.2, L5 21.36.1, MV 7.16.22

⁴3. Genom att undervisa andra får man själv mera kunskap. När lärjungen i undervisningen definierar sanningen, befäster han de fakta han lärt, och i samspelet med andras intellekt höjes hans egna vibrationer till allt högre världar. Därmed kan ytterligare insikt och ytterligare sanning strömma in.

⁵När han på detta sätt bemästrat en lärdom, får han nästa, och när han lärt en bestämd följd av lärdomar, ”avlägger han examen”, det vill säga genomgår en initiation. Hela den grupp han undervisar gagnas av detta hans framsteg, ty för varje lärjunge gäller att han för med sig sina egna elever i en egendomlig, obestämbär bemärkelse. (LA: Det är varken egendomligt eller obestämbart, utan handlar om grupprelationer enligt såväl enhetslagen som skördelagen och ödeslagen.) Det som gagnar den enskilda monaden gagnar hela gruppen. Ett 45-jag för på liknande sätt sina lärjungar med sig. Solhärskarens initiation gagnar hela solsystemväsendet (alla dess evolutionsmonader).

⁶Första initiationen står för begynnelse, första kontakten med 46-medvetenheten (46:7), symboliserad med Kristusbarnets födelse. Lärjungen har byggt en viss struktur av rätt liv, rätt tänkande och rätt handlande. (Kristuslivet =) 46-medvetenheten går in i denna form och gör den levande. Däri ligger skillnaden mellan att studera en teori och göra teorin till en del av en själv. Man kan dana sig till en fullkomlig avbild av ett ideal men alltjämt sakna något väsentligt, livsnödvändigt (essentiellt). Vad är detta något? Manifestationen av (den inneboende Christos =) det essentiala livet, 46-medvetenheten och 46-energin. Första initiationen markerar att detta liv har fötts, från och med nu finns hos lärjungen, hur svagt det än må vara. Det mesta i dess växande återstår alltså. I (LA: legenden om) Jeshus liv gick det många år från födelsen till dopet i Jordan (LA: symbolen för andra initiationen), men de återstående tre initiationerna togs på tre år. Laurency kommenterar: Han tog icke femman! L1 2.5.16, 3.3.1

⁷Andra initiationen markerar krisen i kontrollen av emotionelhöljet. Efter dopet återstår de tre frestelserna, som lärjungen har att motstå och därmed bevisa att han har fullständig kontroll över de tre lägre höljena (organismen, eterhöljet och emotionelhöljet men ännu icke mentalhöljet). Därefter kommer förklaringen (LA: tredje initiationen med kontroll av mentalhöljet), följd av kunskap om framtiden och fullständig självförnekelse (LA: fjärde initiationen). L1 3.3.2,3

⁸LA: Att det är ett svårt och långvarigt arbete att nå fullständig kontroll över det emotionala och att detta arbete inte avslutas på aspirantstadiet utan fortsätter hos lärjungen, till och med hos kausaljaget, framgår av att även kausaljag i vissa fall blivit vilseledda av emotionalvärldens illusivitet. MV 5.20.6

⁹Vägen är således en väg, där lärjungen erfar en stadig expansion av medvetenheten med ökande känslighet för de högre vibrationerna. Detta visar sig först såsom mottaglighet för (den inre rösten =) Augoeides' röst, och denna mottaglighet är en av lärjungens nödvändiga förmågor. De Stora söker dem som snabbt lyder Augoeides' röst. LA: Ja, men då skall det verkligen vara Augoeides' röst och inte någon av de otaliga rösterna i emotionalvärlden, vilka alltför många lyssnar på. Och Augoeides talar aldrig så, att människan uppfattar det som om det kom från ett annat väsen. MV 812.6, 8.23.13, 8.28.3

¹⁰Aspiranter, provlärjungar och antagna lärjungar arbetar aldrig i stora grupper, utan ensamma, i grupper om två eller tre och som flest nio medlemmar. Dessa tal har nämligen en esoterisk betydelse, vilket de måste beakta, om de vill nå framgång i sitt arbete.

¹¹I arbetet måste förstajaget underordnas (LA: det vaknande andrajaget). Aspiranterna måste leva harmlöst i tanke, ord och handling. På detta sätt kan var och en av er bli en utpost för planet-hierarkins medvetenhet och ett energicentrum, genom vilket hierarkin kan verka.

¹²Aspirantens främsta problem är att behärska det emotionala. När han väl lyckats med detta behärskande, står han som segrare på Kurukshetras fält. Molnen har vikit undan, och hädanefter kan han vandra i ljuset. Själva friheten att vandra i ljuset medför sina egna problem. Detta skall förklaras med ett enkelt men övertygande argument.

¹³När en människa (vandrar i sin egen själs ljus =) är självmedveten i kausalhöljet och (solens klara ljus =) kausalenergi strömmar genom henne, uppenbaras för henne vägen och samtidigt planen. Men på samma gång blir hon också medveten om att planen ännu är mycket långt från fullbordan. Det mörka blir tydligare. Världens kaos och elände och gruppernas i världen misslyckande framstår tydligt. Kan hon stå ut med detta tryck? Kan hon bli förtrogen med detta sorgliga och likväl glädjas i medvetandet om det potentiellt gudomliga? Har hon förmågan att möta det som ljuset uppenbarar och likväl gå sin väg, lugn, viss om det godas slutliga seger över det onda? Överväldigas hon av det onda som ligger på ytan och glömmer hon det kärlekens hjärta som slår bakom allt yttre sken? Detta förhållande bör lärjungen ständigt minnas, om han inte skall brytas ner av det han upptäckt. H.T.L. kommenterar: Så svårt är livet, så svårt att uthärda. Schopenhauers skildring av livet är ingen överdrift!

¹⁴Men när ljuset kommer, blir hon medveten om ett för henne nytt energislag. Hon lär sig att arbeta med nya möjligheter. Mentalvärlden öppnar sig för henne, och hon upptäcker att hon kan skilja mellan emotionalt och mentalt. Hon upptäcker också att mentalmedvetenheten kan fås att intaga den styrandes position och att de emotionala krafterna lyder de mentala. (H.T.L. kommenterar: det mentala behärskar allt lägre.) Det är "förnuftets ljus" som åstadkommer detta, ett ljus som alltid finns hos människan men som får betydelse och makt, först sedan människan erfarit och förstått det.

¹⁵LA: Man brukar inte kunna "vandra i den egna själens (kausallmedvetenhetens) ljus" så där genast efter att man med det högre mentala (47:5) lärt sig behärska även det högre emotionala (48:2 och 3) och därmed blivit suverän i mentalhöljet. Just det högre mentalas suveränitet medför vanligen hos mentaljaget en intellektuell självtillräcklighet, som blir ett särskilt svårt hinder för inspiration från det kausala och Augoeides, ett hinder som också det måste övervinnas. Också det högre mentalstadiet (humanitetsstadiet) har därför sina svårigheter och lidanden, så att det är först på det ännu högre idealitetsstadiet (kausallstadiet), som individen kan "vandra i den egna själens ljus". MV 6.4.5

6.8 Falsk och riktig undervisning om det mentala och det kausala

¹Mycken falsk undervisning om det mentala och (själen =) kausala sprids i dag. Den kan sammanfattas i vad en viss skola lär, en skola som inte skall nämnas vid namn:

²Naturen är grym och utväljande. Den arbetar enligt lagen för de bäst anpassades överlevnad. I urvalsprocessen offras miljoner liv, och många alstrade livsformer blir till intet. Därför är förvärvet av ett själens liv något sällsynt. Få människor har själar, och därför är det bara få som äger odödlighet och beger sig härifrån till sin egen maktställning för att aldrig återvända. De övriga går förlorade, uppslukade i den allmänna naturprocessen, och människoriket såsom helhet saknar värde utom för det fåtal framträdande och betydelsefulla gestalter, som det förflutna och det närvarande givit. De har nått framgång genom att de många offrats. H.T.L. kommenterar: judiska läran.

³Men människors egen reaktion på denna lära är ett tillräckligt svar. Förnimmelsen av odödlighet, vissheten om en evig framtid, den medfödda tron på gud, uppenbarelsen av ljuset, ernåendet av en visdom som stöder och hjälper är inte ett uteslutande privilegium för en Seneca, en Paulus eller en Akbar. Den påträffas (ibland i sin renaste form) hos den enklaste människa, och tron på själens odödlighet finns latent hos människor av vitt skilda kategorier (H.T.L.: latent instinkt). Men när intellektuellt högt utvecklade börjar förnimma sin egen potentiella gudomlighet och förmågan av

medvetenhetskontroll vaknar hos dem, är de ofta mycket snara att rangera sig själva i en högre kategori än andra och att klassa andra, som inte har deras mentala begrepp om medvetenhets-evolutionens olika stadier, såsom icke fullt mänskliga. De betraktar alla, som inte arbetar med mental energi, såsom själlösa och därför icke ägande evigt individuellt liv. Detta är intet annat än en mental fiktion, utgör del av avskildhetens stora villfarelse och är en svag föräning om den framtida epok, vari det mentala kommer att vara lika dominerande och lika vilseledande som det emotionala nu är. LA: I stor skala, alltså vad gäller hela den till vårt sjuklot hörande mänskligheten, är den nämnda framtida epoken femte eonen. I mitten av denna femte eon kommer det att göras en stor definitiv uppdelning ("domedagen") mellan den majoritet människor som vill och förmår utveckla sin medvetenhet utöver det mentala och den minoritet som framhärdar i sin mentala självtillräcklighet. KI 7.10.1, 11.13.2

⁴LA: Tyvärr faller en del av skulden för detta på missvisande uttalanden hos tidiga teosofier, såsom H.P.B.'s tal om "förlorade själar" i deras fall som under innevarande inkarnation inte lyckades förvärva ett 46-hölje och därmed övergå till femte naturriket. L3 3.11.4 Så länge esoteriker envisas med att använda mångtydiga och därför missvisande termer som "själ", "sinne" (mind), "ande" etc., måste missförstånden leva vidare. Ty om exempelvis "själ" används, som hittills, i betydelsen av både kausalhölje och kausalmedvetenhet, så blir det ju lika riktigt att säga "varje människa har en själ" (= kausalhölje) som att säga "inte varje människa har en själ" (= kausalmedvetenhet). Hylozoikens entydiga terminologi och klara besked om monaderna och deras odödlighet, om varje människas odödliga kausalhölje med mera gör på effektivaste sätt slut på den ovan nämnda och fördömda villfarelsen. Det är också bland annat därför hylozoiken har publicerats i vår tid.

⁵Låt oss därför studera de slag av mental energi, individen har att arbeta med, och se hur denna avskildhetens stora villfarelse kan motverkas.

⁶Det är lättare att uppfatta dessa energiers tendens och funktion i mänskligheten såsom kollektiv än i den enskilda individen. Endast få människor använder mental energi medvetet, och endast få kan därför förstå vad det verkligen innebär. I ökande mån skall människor såsom individer komma i besittning av denna intellektuella förmåga, men ännu är det knappt en på tio tusen som använder denna inneboende kraft (H.T.L.: mentalviljan) och medvetet fungerar i mentalhöljet.

⁷I mänskligheten såsom helhet har emellertid mentalenergin haft en mycket bestämd inverkan och givit iögonenfallande resultat. Två förmågor skiljer människan från djuren: förmågan att medvetet undvika smärta och förmågan av urskillning. (LA: Här glömmes A.A.B. att nämna den viktigaste förmåga som skiljer människan från djuret, nämligen självmedvetenheten.) Båda finns (latent =) potentiellt hos djuret, men först människan kan medvetet vinna nytta av dem. Genom minnen av utstånden smärta och därpå följande reflexion har människan lärt sig vad hon skall undvika och vad hon skall främja i fysiska världen. Genom urskillning ifråga om ideer och tankar har människan lärt sig vad hon skall bygga sina allehanda verksamheter på, även om hon haft ett ofullkomligt begrepp om ideernas verkliga natur och även om hennes tillämpning av de sanningar hon uppfattat varit högst ofullkomlig. Att hon ofta väljer ovist, att de tankar som styr gruppens handlingar inte är de högsta, att allmänna opinionen formas av personliga och själviska intressen är tyvärr sant. Likväl arbetar sig människan fram, genom smärta och förmågan att välja bland ideer, till full frihet och fullt herravälde över jorden.

⁸Bland det första, som varje aspirant har att lära, när han söker fatta det mentals egenskaper och rätta bruk, är att deltagandet i allmänna opinionen måste ersättas med individens eget rättsmedvetande och sedan att detta individuella medvetande skall så användas och koncentreras att det ses i sin rätta (proportion =) relation till det kausala (såsom det levande frö som kan växa ut till sinnets sons, manasaputrans, gudomliga blomma =) och kan användas såsom redskap för aktiveringen av den alltjämt i stort sett passiva kausalmedvetenheten och för utbyggandet av kausalhöljet med verklighetsideer. L1 9.45.31, 9.53.18, 9.68.2; L2 8.17.10 I denna (LA: kausala) medvetenhet uppenbaras planen och avsikten med det stora livet (LA: planetariska kollektivväsendet), och (i det klara ljus som guds vilja utstrålar =) i förståelsen av de ideer som Protogonos sänder ner och som kausalmedvetenheten i 47:1 börjar uppfatta, om än svagt, utplånas all mänsklig själviskhet och egennyttan. Genom rätt förståelse av emotionalmedvetenheten och rätt användning och kontroll av

emotionalhöljet och dess medvetenhet kan människan (tränga in i guds eget hjärta =) ingå i kausalhöljets enhetscentrum och veta utom all gensägelse att allt är gott, eftersom allt är kärlek (LA: allt från och med 47:3 uppåt styrs enligt livslagarna, men tyvärr inte allt från och med 47:4 nedåt). Genom rätt förståelse av mentalmedvetenheten och rätt bruk av mentalviljan kan människan (inträda i guds tanke =) ingå i kausalhöljets kunskapscentrum och veta att allt är väl, eftersom allt är planerat, och att (den gudomliga avsikten =) planetregeringens plan förverkligas.

⁹De atlantiska adepternas arbete bestod i att lära (världsmedvetenheten =) människorna att gud är kärlek. Detta är ett symboliskt uttryck för sanningen, liksom bruket av ordet ”gud” (H.T.L. kommenterar: gud = kosmiska totalmedvetenheten). De ariska adepternas arbete består i att lära (världsmedvetenheten att gud är vilja =) de människor, som är mogna för detta, hur de skall aktivera mentalviljan. Dessa människor sätts därmed i förbindelse med (det enda Livets =) planetväsendets hjässcentrum. Djurrikets (L.A.: mera framskridna) monader sätts genom sin emotionala utveckling i förbindelse med naturens hjärtcentrum. Genom användande av färg för växtmonader sätts dessa i förbindelse med det kraftcentrum i naturen som motsvarar människans strupcentrum. LA: Det blir den framtida mänsklighetens särskilda uppgift att med olika metoder, såsom användande av ljud (toner) och ljus (färger), hjälpa djur- och växtmonaderna i deras medvetenhetsutveckling. L2 2.32.2, KI 7.8.38

¹⁰Det nyss sagda avser främst vårt planetariska kollektivväsen, men idén kan naturligtvis utvidgas att innefatta även (det stora liv, varav vårt planetväsen är en avspegling =) solsystemets kollektivväsen. Människan är naturens hjärna, djuren uttrycker dess hjärta och växtriket uttrycker dess skaparkraft eller strupcentrets kraft. Dessa tre naturriken utgör på egenartat sätt motsvarigheter till tre högre centra hos människan. De tre elementalrikena motsvarar de tre lägre centren, och mineralriket solarplexuscentret, det stora reningscentret mellan det högre och det lägre. KI 7.8.36, 18.7.30

¹¹Dessa analogier förändras allteftersom tiden går. I Lemurien, under tredje rottrasens epok, uttryckte människariket solarplexuscentret, medan djurriket stod för sakralcentret och växtriket för bascentret. I mitten av den atlantiska perioden, när vissa stora förändringar och experiment genomfördes, skedde en förskjutning i hela processen. Vissa individer kom in, såsom omtalas i *Den hemliga läran* och *En avhandling om kosmisk eld*, och ett väldigt framåtskridande blev genom deras bemödanden möjligt. KOV 3.1.4 (Chitta eller intellektmaterien =) Essential-, kausal- och mentalmaterien blev mer vibrerande. Nu är skedet för det mentalas mest intensiva aktivitet någonsin.

¹²För mänsklighetens vidkommande kan den intellektuella energin indelas i tre slag. LA: I själva verket är det bara två slag, nämligen det mentala (47:4-7) och det kausala (47:1-3), eftersom det tredje här omnämnda slaget, det essentiala (46), är av ett helt annat (atom-) slag. Att dessa tre här ändå sammanföres, beror på att det just är dessa som tillsammans avses med den gamla förvirrande och därför misslyckade symbolen ”universella intellektet” (engelska: universal mind).

¹³LA: Jag har strukit de tre följande styckena, eftersom de inte tillför mycket till förståelsen av vare sig det kausal-mentala eller essentiala. Tvärtom är risken stor att läsaren hade övertagit den begreppsförvirring AAB här ger uttryck för, i synnerhet i det tredje av de här uteslutna styckena, där hon bland annat säger att ”den invigdes rätta bruk av energi sätter honom i förbindelse icke endast med solsystemets högre (plan =) världar, utan även med de kosmiska (plan =) världar där vår logos har sin personlighetsaspekt”, det vill säga kosmiska emotionalvärlden, 36–42, och kosmiska mentalvärlden, 32–35, och ”den invigdes rätta bruk av fysisk energi ger honom det kosmiska fysiska planets ’frihet’, det rätta bruket av astral (dvs. emotional) energi ger honom makt på det kosmiska astrala och det rätta bruket av mental energi ger honom inträde i det kosmiska mentala”. Att säga att det rätta bruket av 47-energin ger den invigde inträde i de kosmiska världarna 32–35 är givetvis fullständigt felaktigt och vilseledande. Inte ens 45-jaget, som fullkomligt och felfritt kan bruka 47-energin, kan inträda i eller ens fatta värld 35. H.T.L.:s kommentar till detta tredje stycke: ”obrukbart!!” H.T.L. påpekar även att det som här sägs motsägs av det som sägs i 8.17 nedan.

¹⁴Varje centrum (LA: i eterhöljet) består av tre koncentriska virvlar. Hos den som antagits till lärjunge på prov, rör sig dessa förhållandevis sakta i en riktning men gradvis allt snabbare sedan han antagits till lärjunge och närmar sig initiation. Vid initiationen beröres centrets mittpunkt (punkt av energi), så att rotationen blir betydligt snabbare och hela centrets rörelse fyrdimensional. Beteck-

ningen ”fyrdimensional” säger inte de oinvidga så mycket, men effekten kan beskrivas såsom att hjulet förvandlas från att snurra bara kring axeln till att också ”snurra på sig självt”. När aspiranten alltså tack vare rening, lydnad för reglerna och en strävan, som inte låter hindra sig av något och inte viker för smärta, har förmått sina centra att pulsera och rotera, först då kan läraren föra honom (LA: nu vorden lärjunge) fram till hierofanten. Initiatorn, som har full vetskap om lärjungens stråle och understråle (LA: hans tredjetriads departement anges såsom hans ”huvudstråle”, alla andra såsom dennas ”understrålar”. Därför måste initiatorn vara minst ett 43-jag, ty endast ett sådant jag kan konstatera tredjetriads departementstillhörighet) och om sådd som är kvar att skörda, berör det centrum eller de centra som skall vitaliseras, varpå (den dolda elden =) idémentaliten stiger upp och samlas i centret eller centren ifråga. När ett centrum på detta sätt vitaliseras, vitaliseras alltid motsvarande centrum i huvudet. När alla de sju främsta av eterhöljets centra vitaliserats, roterar de också i samordning med de analoga sju centren i huvudet. Liksom de fyra lägre departementen övergår i de tre högre, så föres de fyra lägre centrens energier upp i strupcentret. LA: Rättare är att säga att de tre lägre centrens energier överföres till de fyra högre centren. Det blir bara missvisande, när man pressar analogierna mellan makrokosmos, solsystemet, och mikrokosmos, människan, för långt. L1 4.22.4, E 9.1.7

¹⁵Allt det nyss sagda må te sig invecklat och tekniskt. Det har emellertid sin plats och sitt värde, och mycket av det som här meddelas kommer att visa sig användbart, när ni alla har (övergått till andra sidan =) blivit andrajag och en ny grupp aspiranter följer i era spår. Tränandet av mentalhöljet har ett värde, och när många underlåter att studera dylika tekniska detaljer (LA: hörande till esoteriska världsåskådningen) och gömmer sig bakom ett framhållande av (livssidan av sanningen =) esoterisk livsåskådning, beror det bara på en inneboende mental lättja. Det som ni nu får är ändå bara esoterikens elementära grunder, dess ABC. Men öda ingen tid på alltför detaljerade slutsatser. Allt som nu är möjligt är en bred allmän framställning, tålmodig återhållsamhet, en beredskap att inse den fysiska hjärnans begränsningar och godtagandet av hypoteser. (Tro på =) Betrakta dessa hypoteser såsom möjliga, så länge som de inte motsägs av (er intuition =) ert förnuft eller av planethierarkins budbärare tidigare lämnade fakta. Esoterikern dogmatiserar inte. DVS 1.29.12, L2 9.43, L3 5.3, L4 1.40.2, MV 6.18, 9.198.9 Han bara lämnar viss information, vars riktighet han överlåter åt framtiden att bevisa. Han ber lärjungarna att notera sådant som de nu finner egendomligt och rent av motsägande för att se om de inte i framtiden får det klarlagt, utrett och därmed lättare begriper det. Liten kunskap leder till mycken förvirring, såvida den inte läggs åt sidan för att brukas i en framtid, när åratals undervisning har ökat kunskapsfonden.

¹⁶Människans hjärtcentrum öppnar vägen till solens hjärta. Strupcentret öppnar vägen till full förståelse av den fysiska solens väg, och alla verkliga astrologer måste därför ha detta centrum fungerande. Hjässcentrum öppnar vägen till den centrala andliga solen. (LA: Eterhöljets fyra högre centra har inte i sig dessa förmågor, men de kan förmedla energier från kausalhöljets centra och andratriaden, senare även tredjetriaden. Sådana högre energier är också alltid bärare av medvetenhets- och kunskapsinnehåll, det vill säga är även kausalideer, 46-ideer etc.) Var och en av dessa vägar går genom sin planetariska (LA: och solsystemiska) motsvarighet till någon av de kosmiska sju-världarna. LA: För utredning av dessa symboler hänvisas till KI 18.5.3.

¹⁷Det nyss sagda är en sammanfattning av tekniska fakta, som är av blott akademiskt intresse. Också planethierarkins medlemmar vet praktiskt ingenting om de kosmiska världarna bortom (den kosmiska fysiska världen =) solsystemvärldarna (43–49). Deras medvetenhet är endast begynnande solsystemmedvetenhet, och de kämpar alltså med att övervinna de begränsningar som vidlåder den planetariska medvetenheten och hindrar dem att inträda i det solsystemiska vetandet och livet. För aspiranter, som inte äger kunskap ens om vad planetarisk medvetenhet vill säga, har de nyss lämnade uppgifterna blott ett värde, nämligen däri att de framhäver den stora planens syntetiska karaktär och att (den minsta enhet =) varje monad är en omistlig del av helheten. De lämnade uppgifterna underbygger tanken att energin är ett livsflöde som cirkulerar genom solväsendets hela kropp och därför vitaliserar den i också dess minsta delar. De är av värde för strävan att få en vision av helheten. Likväl är det slöseri med tid att fundera på exempelvis kosmiska (astralplanet =) emotionalvärlden (36–42), när till och med (egots plan =) kausalvärlden (47:1-3) är otillgänglig för den

genomsnittliga människan och målet för hans strävan och meditation.

¹⁸Det mentala är den formbyggande förmågan. Tankar är ting. (H.T.L.: tanke är form, vibration, medvetenhet.) Det kausala är den mönsterbyggande förmågan, det högre intellekt som arbetar med de ritningar enligt vilka formerna byggs. (Intuitionen =) Det essentiala är den förmåga som låter människan träda i förbindelse med (det universella intellektet =) enhetsmedvetenheten och uppfatta planen syntetiskt, fatta vissa (gudomliga =) hierarkiska ideer. KOV 2.17

¹⁹Målet för aspirantens hela arbete är att förstå det mentala, det kausala och det essentiala, vilka han har att arbeta med. Detta arbete kan därför sammanfattas såsom följer:

²⁰1) Han får lära sig att tänka, att upptäcka att han har ett redskap som heter intellektet och komma underfund med dess förmågor. Detta finns noga analyserat i de två första böckerna av Patañjalis *Yoga-sutraer*. (LA: Detta stadium avser huvudsakligen 47:5 och 47:4, ty 47:7 och 47:6 har i stort sett avklarats på emotionalstadiet.)

²¹2) Därefter skall han nå bortom sina tankeprocesser och tendenser till formbyggande för att upptäcka de ideer som ligger bakom den gudomliga tankeformen, världsprocessen, och så lära sig arbeta i enlighet med planen, låta det egna tankeformbyggandet underordnas dessa ideer (LA: kausalvärldens ideer, 47:1-3, avses). Han får lära sig att tränga in i idévärlden, tillgodogöra sig ideernas kunskapsinnehåll och börja arbeta med de grundläggande mönster, enligt vilka den lägre manifestationens former (47:4–49:7) bildas.

²²3) Efter att ha utvecklat denna (idealism =) kausala idémedvetenhet, måste han fortskrida ännu längre, tills han inträder i (den rena intuitionens rike =) essentialmedvetenheten (46) och tillgodogöra sig dess ideer för att använda dessa såsom grundval för allt sitt arbete och handlande.

²³4) Därefter följer arbetet med att medvetet bygga tankeformer enligt dessa (gudomliga ideer =) 46-ideer. Detta arbete utföres i meditation.

²⁴LA: Det är missvisande att framställa denna utvecklingsprocess (kortfattad beskriven i punkterna 1–4 ovan), som om den kunde genomgå på aspirantstadiet och under ett enda liv. Aspirantskapet hör till mentalstadiet (humanitetsstadiet) med sina 70 nivåer, som kräver många inkarnationer, fyllda med ändamålsenligt och nyttigt arbete. Först på nästa stadium, kausalstadiet (idealitetsstadiet), blir det möjligt för individen – som nu inte längre är aspirant, utan antagen lärjunge (L3 5.29.17) – att tränga in i kausalvärlden och tillgodogöra sig kausalideernas kunskapsinnehåll. Också kausalstadiet (med sju nivåer) kräver vanligen flera inkarnationers hängivet arbete, och först i slutet av detta stadium kan den invigde inträda i essentialvärldens (46-världens) lägre regioner. MV 8.20.2, 12.1.5

²⁵Den verkliga aspiranten vet att detta innefattar koncentration, meditation och kontemplation. Koncentration är det mentals fokusering eller riktande på det kausala. Detta innebär att de vanliga (LA: mekaniska och automatiska) tendenserna till tankeformbyggande för stunden hämmas. Genom meditation, som är mentalmedvetenhetens (LA: utvecklade) förmåga att (hålla sig i ljuset =) hålla uppmärksamheten i det kausala och i detta (ljus =) kausala bli medveten om planen, lär han sig att uppfatta de ideer han behöver. Genom kontemplation inträder han i den tystnad som möjliggör för honom att hämta kunskap ur (det gudomliga medvetandet =) kausalvärldens kollektivmedvetenhet och att veta. Detta är det arbete som ligger framför varje aspirant, och därav nödvändigheten av att han förstår vad hans mentala problem består i, de verktyg han måste arbeta med och det bruk han måste göra av det han lär och vinner genom rätt bruk av sitt mentala redskap.

²⁶Hur skall han göra det? Hur skall han få igenom (LA: nerdimensionera kausalideerna till det mentala) och därefter bygga (LA: tankeformerna, det vill säga kläda ideerna i mentala begrepp)?

²⁷Den enskilda tänkaren må vara obetydlig, men i samarbete med andra brukar han en mäktig kraft. (LA: Gruppkraften kan medföra en förstärkning, som är betydligt större än den blotta summan av de i gruppen ingående individerna. Likväl gäller att kvantitet aldrig kan ersätta nödvändig kvalitet. Om gruppmedlemmarna inte når utöver princip tänkandet, 47:6, hjälper det inte hur många de än är; de får ändå inte grepp om en enda kausalidé, ty ingen sådan tränger längre ner än till 47:5. Men en samarbetande grupp av idel perspektiv- och systemtänkare i 47:5 och 47:4 skulle åstadkomma en mental revolution.) Först när folket stadigt tänker starkt och rätt och förstår mental-energiens rätta bruk, kan evolutionen gå i önskad riktning. (LA: Detta blir möjligt i en avlägsen framtid, men knappast i vår tid.) Några förutsättningar för rätt tänkande kan anges i all enkelhet.

²⁸1. En förmåga att uppfatta visionen. Detta innefattar en förmåga att om än svagt fatta den urtyp, efter vilken planethierarkin arbetar med att forma rasen. Detta betyder samarbete med manun och utvecklandet av såväl abstrakt som syntetiskt tänkande (LA: kausalmedvetenhet och högsta slag av mentalmedvetenhet, 47:2-4), liksom även glimtar av intuition (LA: 46:5-7). (LA: Essential-) intuitionen snappar upp en aning av idealplanen, såsom den ligger i planetregeringen. När människor utvecklar denna förmåga, får de kontakt med kraftkällor, som inte ligger i kausal-mentalvärlden (47), utan i den värld (LA: värld 46), varifrån kausal-mentalvärlden själv näres och upprätthålles.

²⁹2. Efter att ha uppfattat visionen och fått en glimt av en bråddel av dess skönhet (det är häpnadsväckande hur litet människor kan se!), ligger det i era händer att föra ner i mentalvärlden så mycket av planen som ni bara kan. Dimmigt och svagt är först ert grepp om den, likväl börjar den taga form. I början är det bara sällan ni kan kontakta den, ty visionen kommer genom kausalhöljet, och få kan hålla denna höga medvetenhet länge nog. Men kampen med att uppfatta leder till resultat, och så småningom sipprar idén igenom till mentalvärlden (47:4). Där blir den en mental tanke, något som kan bestämt uppfattas och utformas såsom en grundval för tänkande.

³⁰3. Därefter följer ett skede, där ni bygger er tankeform av så mycket av visionen som ni kan få igenom till ert medvetande. Detta måste göras långsamt, ty vibrationen måste vara stadig och formen måste byggas väl. Brådska leder ingen vart. Medan ni bygger, uppstår en längtan efter att få se visionen förverkligad på jorden, se den bli känd för andra människor. Sedan vitaliserar ni tankeformen med er viljas kraft, söker ni få den att vara. Rytmen blir tyngre och långsammare, det material ni bygger in i formen blir med nödvändighet grövre, och ni finner att er tankeform av visionen kläds i mental- och emotionalmateria.

³¹4. Lycklig den lärjunge som kan föra visionen ännu närmare mänskligheten och (LA: bidra till att) förverkliga den i fysiska världen. Kom ihåg att förverkligandet av någon del av visionen i fysiska världen aldrig är en enda människas arbete. L1 4.22.6 Först när den uppfattats av många, först när dessa arbetat på dess materieförhållande, kan denna vision genom deras förenade ansträngningar manifesteras i det fysiska. Detta visar värdet av att skola den allmänna opinionen, ty en dylik skolning för många hjälpare till de få visionärernas hjälp. Lagen gäller alltid: i nedstigandet sker differentiering. Två eller tre individer uppfattar planen med sin intuition. Sedan aktiverar de med sitt tänkande mentalvärldens materia, och tänkare får tag i idén. Detta är svårt att lära och göra, men belöningen är stor.

³²LA: Hylozoikens publicering från år 1950 medför att det blir lättare att föra visionen närmare mänskligheten, eftersom kausalideerna kunnat nerdimensioneras i ett mentalsystem, befriat från symbolikens oklarhet. Därigenom vilar också ett större ansvar på esoterikerna att lära sig bemästra systemet och i sin tur föra ut det till mottagliga medmänniskor.

³³För dem som kämpar, strävar och håller ut, blir glädjen dubbel, när visionen förverkligas i det fysiska. Kontrastens glädje blir er, ty när man erfarit ett mörkt förflutet, jublar man när mödan bär frukt i ljuset. Glädjen av ett kamratskap, som prövats och bestått prövningen, blir er, ty de år som gått har visat er vilka som är era utvalda kamrater, och i det gemensamt utståndna lidandet har banden stärkts. Glädjen av den fred, som kommer av seger, blir er, ty för trötta krigare är framgångens och vilans frukter tvåfalt ljuva. Glädjen av att delta i arbetet med hierarkins plan blir er, och allt är gott som förenar er med hierarkin. Glädjen av att ha bidragit till att hjälpa en behövande värld, att ha fört ljuset till förmörkade själar, att i någon mån ha helat världseländets öppna sår blir er. Och av vetskapen om att man använt sina dagar väl och av den tacksamhet, som räddade själar visar, kommer den djupaste glädjen – den glädje läraren erfar, när han hjälpt en broder att klättra litet högre på stegen. Detta är den glädje som hålls framför er alla – och den ligger inte så långt framme. Arbeta alltså, inte för glädjen men fram till den, inte för belöningen utan av det inre behovet att hjälpa, inte för tacksamheten utan av den drift som kommer av att ha skådat visionen och insett den funktion ni måste fylla för att denna vision skall förverkligas på jorden.

6.9 Lycka, glädje och sällhet

¹Det är till gagn att skilja mellan lycka, glädje och sällhet. L1 9.43.8

²Lycka hör hemma i det emotionala och är en reaktion hos förstajaget.

³Glädje är en egenskap hos (själen =) det kausala (47:1-3). Den förverkligas i det mentala (LA:

högre mentala, 47:5 och 47:4), när detta inrätas med det kausala.

⁴LA: Sällhet hör till det essentiala, värld 46, enhetsvärlden. MV 11.3.15 A.A.B. säger att den är av "Andens natur" och att det är gagnlöst att spekulera över denna sällhet, "förrän själen förverkligat sin enhet med Fadern". Men "ande" betyder i detta sammanhang åtminstone superessentialmedvetenhet (45), och "fadern" avser tredjetriaden (43:4, 44:1, 45:1). Här ser man vådan av att icke klart hålla isär två skilda medvetenhetsslag, det kausala och det essentiala, utan sammanföra båda under "själen" eller "universella intellektet". Det är emellertid en tillräckligt stor skillnad, både i subjektiv upplevelse och i objektiv förmåga, mellan det kausala med dess glädje och det essentiala med dess sällhet, för att motivera en klar distinktion dem emellan. Det kausala står nämligen ännu utanför enheten, men det essentiala ingår i enheten, är dess lägsta värld. MV 8.7.4, 10.22.1, 11.3.12

⁵Talar aspiranten om sin lycka eller sin glädje? Talar han om glädjen, måste han mena den som kommer av gruppmedvetenheten, gruppsammanhållningen, och inte alls kan tolkas såsom lycka. Lycka uppstår när förstajaget känner sig tillfredsställt, när det känner sig belåtet med omgivningen eller andra förstajag. Lycka är särjagets mål.

⁶Men när vi söker leva (såsom själ =) i kausalmedvetenheten, blir (den lägre människans =) förstajagets nöjen mindre värda och finner vi glädje i våra gruppförhållanden och i att åstadkomma förutsättningar som hjälper dem vi kommer i beröring med att bättre uttrycka det kausala. Detta – att bereda andra glädje för att åstadkomma förutsättningar, i vilka de bättre kan uttrycka sig själva – kan göras i det fysiska, såsom när vi söker förbättra deras fysiska livsvillkor, eller i det emotionala, såsom när vår närvaro ger dem frid och upplyftande känslor, eller i det mentala, när vi stimulerar dem till tankeklarhet och förståelse. Men verkan på oss själva blir glädje, ty vår handling har varit osjälvisk, oegennyttig och oberoende av aspirantens omständigheter eller världsliga ställning. Mycken lycka måste förgå, när sjukdom drabbar människan och "många livs samlade skörd" trycker ner henne, eller när familjens, nationens eller släktets lidanden vilar tungt på det känsliga förstajaget. Ungdomens lycka eller den själviska isolerade människans belåtenhet (gömd som hon är bakom de skyddande begärens sköld) får inte förväxlas med glädjen.

⁷Det kan uppfattas såsom en platthet men är en esoterisk paradox, att man mitt i (personlighetens =) förstajagets nöd och bedrövelse kan erfara (själens =) kausalmedvetenhetens glädje. Detta är emellertid ett verkligt tillstånd, och dit måste aspiranten sträva. Några människor är lyckliga därför att de blundar för sanningen, har hypnotiserat sig själva eller gömmer sig inom ett skal av illusioner. Men många aspiranter har nått det stadium, där ögonen är vidöppna, där de lärt sig att vara sanna mot sig själva och att inte bygga murar som skiljer dem från andra. De är vakna och levande, känsliga och lider ofta. De undrar varför det som världen kallar lycka och frid tydligen har lämnat dem och frågar sig vad som skall bli av detta.

⁸Vi (LA: planethierarkin), som iakttar och vägleder (på insidan =) från högre världar, ser med kärleksfull omsorg alla er som kämpar (LA: för medvetenhetsutvecklingen). Vi är liksom staben, som följer stridens förlopp från en säker höjd. I vår säkerhet ligger er slutliga framgång, ty vi besitter lösningen på många problem och tillämpar denna lösning, när striden tar en ogynnsam vändning. En viktig sak att inse är att i formens förstörelse ligger all evolutions hemlighet. Detta är en princip, som ni kan se överallt tillämpad och skall vara beredda på att se bevisad. (Mästarna =) 45-jagen använder formen till det yttersta. De söker arbeta genom den, låter livet vara fångslat i den bara så länge som den fyller sin uppgift och släktet kan undervisas genom den. Sedan kommer den tid, då formen inte längre fyller den avsedda uppgiften, då strukturen atrofierar, kristalliserar och blir bräcklig. Dess förstörelse blir då både viktig och nyttig, och den förgår för att ersättas av en ny. Alltid byggs en ny form, alltid används den så länge som möjligt, alltid förstörs den, när den hindrar och hämmar det ljus som vill vidgas, och alltid byggs då snabbt en ny form. Detta har varit metoden sedan eonens begynnelse. DVS 2.12.7

⁹I människosläktets barndom varade formerna länge. Evolutionen gick sakta. Men nu, när allt är på uppåtgående, har formen kortare varaktighet. Den lever livskraftigt en kort tid, den rör sig snabbt och följs sedan av en annan form. Denna snabbhet kommer att öka, inte minska, allteftersom släktets medvetenhetsexpansion vibrerar i en hastigare och lättare rytm. LA: Detta är en felaktig generalisering av förhållandet mellan medvetenhetsutvecklingens rytm och fysiska livsformens var-

aktighet i de eteriska respektive organiska människoraserna. I första rotrasen och större delen av andra rotrasen, när fysiska människorna var enbart etervarer (inte hade organismer), varade individernas fysiska liv tusentals år och gick medvetenhetsutvecklingen oerhört långsamt. När människorna från och med andra rotrasens sista underraser inkarnerade i organismer, blev fysiska livslängden betydligt kortare. Så långt stämmer det alltså att det finns ett samband mellan medvetenhetsutvecklingens snabbare rytm och fysiska livsformernas kortare livslängd. Men att medvetenhetsutvecklingen nu går allt snabbare – för vissa kategorier, men långt ifrån för alla – betyder däremot inte att vi kommer att leva kortare fysiska liv. Det är alldeles tvärtom. Mellan sjätte rotrasens andra och tredje underraser sker nämligen övergången till eterhöljet såsom människans enda fysiska hölje och därför lägsta hölje. Sjätte rotrasens tredje till och med sjunde underraser och givetvis hela sjunde rotrasen blir eteriska raser, så att dithörande individer icke inkarnerar i organism. I de eteriska raserna är personlighetens (förstajagets) livslängd lika med tiden för en grenras eller c:a 30 000 år. DVS 2.36.11

6.10 Planethierarkins arbete med eterhöljet

¹Ett av de viktigaste målen för de äldre brödernas strävan för närvarande är att stimulera, rena och samordna eterhöljet. Eterhöljet är inte bara överföraren av prana utan även förmedlaren av alla de högre slags energier som här avhandlas. MV 4.3.2,3 Att eterhöljets betydelse kommer att öka, framgår bland annat av följande:

²1. Eftersom eterhöljet är av fysisk materia, är förvärvet av eterisk (LA: eterisk objektiv) medvetenhet nästa steg för mänskligheten. Detta kommer att först visa sig såsom förmåga av etersyn och uppfattning av etermateria. KOV 1.33.6,7

³LA: Även blir det lättare för människor att inse hylozoikens riktighet, sedan de förvärvat eterisk objektiv medvetenhet. KOV 3.1.25

⁴2. Eterhöljet är det forskningsområde som ligger omedelbart framför den moderne vetenskapsmannen. Inom tio år kommer många medicinare att erkänna det såsom ett faktum i naturen. (HTL kommenterar: Vilket ej betyder att det godtages.) KOV 5.42.7, 5.43.14-19; KI 2.12.12, 2.14.2, 7.5.3

⁵3. De flesta av de sjukdomar som (fysiska kroppen =) organismen lider av för närvarande har sitt ursprung i eterhöljet. Det finns få, om några, rent (fysiska =) organiska sjukdomar. Sjukdom har sitt ursprung i emotionala och eteriska missförhållanden. DVS 2.62.29; L3 13.1

⁶4. Säker och sund klärvoajans och klärådiens förutsätter eterhöljets rening.

⁷5. Människors eteriska utstrålning kan allvarligt smitta. I eterhöljets rening ligger alltså nyckeln till en friskare och sundare mänsklighet. KI 2.10.3

⁸Därav eterhöljets betydelse. Det finns många andra grunder, som kommer att framhållas senare. I studiet av detta ämne är det emellertid klokast att hålla sig till det huvudsakliga och generella, så att man får en klar uppfattning om vad det handlar om (LA: innan man söker uppfatta detaljerna).

⁹Planethierarkins arbete med eterhöljet begränsas dock inte till människornas eterhölje, utan avser hela planeten. Själva jordens eterhölje erhåller en bestämd stimulans och vitalisering. Denna vitalisering genomföres på tre sätt:

¹⁰1. Sjunde departementsenergin inträde orsakar en ökning av de (eteriska =) fysiska atomernas vibrationstal. Detta sker inte plötsligt och våldsamt utan så sakta och gradvis att människan kommer att märka det först under århundradenas lopp.

¹¹2. Vissa emotionala krafter påverkar (LA: det planetariska) eterhöljet så att sakta men säkert atomernas inre struktur förändras. Medvetenheten i ytterligare en av spiralerna (HTL: tredje; LA: HTL räknar här ovanifrån; vanligen kallas denna spiral den femte, då den är räknad nedifrån. KI 12.2.11) väcks. KI 7.8.4, 7.8.39, 9.5.10, 10.5.3, 10.7.1, 10.7.2, 11.11.7

¹²3. Planethierarkins tredje departement (mahachohanens departement) använder en av de mäktiga talismaner (kraftladdade redskap) som tillhör sjunde strålen.

¹³I allt det här sagda om människornas eterhöljen och planetens eterhölje ligger det för hela situationen avgörande däri att av de fem strålar (LA: departementsenergi), som för närvarande är aktiva, sjunde strålen är den härskande. Sjunde strålen är den stråle som styr det eteriska och eterdevaerna. Den styr (alla planens =) alla de sju solsystemvärldarnas (43–49) sjunde (underplan =)

molekylarslag men härskar i vår tid över fysiska världens sjunde molekylarslag (fasta fysiska, 49:7). Eftersom vi befinner oss i fjärde eonen, övar en inkommande stråle ett särskilt inflytande även på fjärde molekylarslaget. Märk hur detta yttrar sig vid denna tid i de tre lägsta världarna: L3 14.12

¹⁴¹. Fjärde eller lägsta etern (49:4) blir nästa region för fysisk medvetenhet. Etermaterien blir i framtiden synlig för allt fler. E 4.19

¹⁵². I fjärde emotionala regionen (48:4) befinner sig de flesta av de människor som lämnat fysiska livet.

¹⁶³. Fjärde mentala regionen (47:4) är devachan. KI 7.5.9, 14.3.8, 19.2.18; KOV 1.34.32; DVS 2.40.12; MV 8.6.10; L1 9.43.8; L3 10.6; E 10.16.10

Not till 6.10.16 Ordet ”devachan” har icke, som många tror, något samband med ordet ”deva”. Devachan är tibetanska och betyder ”det glädjerika”. (Också här ser vi sambandet mellan det mentala och glädjen.) Ordet skrives བདེ་བ་ཅན་ som på Lhasa-dialekten uttalas dewa-tjän med kort öppet e-ljud i första stavelsen (som e i svenska ”detta”) och betoningen på denna stavelse. Deva däremot är sanskrit och betyder ordrätt ”skinande” (devaerna är de skinande varelserna), e-ljudet är i detta ord slutet (som e i svenska ”sken”). Roten är verbet dīv, som betyder ”skina”; för övrigt samma rot som i ordet dyaus, vilket betyder ”himmel” och återfinns även i grekiskans Zeus (äldre form: Djeus) liksom i latinets Ju-piter (”fader himmel”).

LA 2013-01-18.

Utlagt på internet, hemsidan www.hylozoik.se 2013-03-02.

Senast korrigerat 2023-03-13.